

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 635/2021
09.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Биљане Дражевић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 209/20 од 04.11.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 66/2021 од 30.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Биљане Дражевић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бору К 209/20 од 04.11.2020. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 66/2021 од 30.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бору К 209/20 од 04.11.2020. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, која се има извршити на тај начин што окривљени не сме напуштати просторије у којима станује и без примене електронског надзора, с тим да уколико окривљени једном у трајању од 12 часова или два пута у трајању до 6 часова самовољно напусти просторије у којима станује има се одредити да остатак казне затвора издржава у затвору.

Истом пресудом према окривљеном изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од једне године од дана правноснажности пресуде и обавезан је да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж2 66/2021 од 30.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и потврђена пресуда Основног суда у Бору К 209/20 од 04.11.2020. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Биљана Дражевић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док из образложења произилази да је исти поднет и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање и суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у поднетом захтеву истиче да је учињена на штету окривљеног јер дело за које је окривљени оптужен и правноснажно оглашен кривим није кривично дело с обзиром да у радњама окривљеног не постоји ни једно обележје бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, нити субјективних, нити објективних услова инкриминације. Према ставу браниоца, радње окривљеног описане у изреци правноснажне пресуде евентуално би могле да представљају радњу извршења прекршаја из члана 42. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, на који начин бранилац окривљеног истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 289. став 1. Кривичног законика прописано је да кривично дело угрожавање јавног саобраћаја врши учесник у саобраћају на путевима који се не придржава саобраћајних прописа и тиме тако угрози јавни саобраћај да доведе у опасност живот или тело људи или имовину већег обима, па услед тога код другог наступи лака телесна повреда или проузрокује имовинску штету која прелази износ од двеста хиљада динара, а ставом 3. истог члана да ће се учинилац казнити затвором од шест месеци до пет година, ако је дело из става 1. или 2. овог члана учињено из нехата.

Чланом 297. став 4. Кривичног законика прописано је да ће се учинилац кривичног дела тешка дела против безбедности јавног саобраћаја казнити затвором од једне до осам година, ако је услед дела из члана 289. став 3., 290. став 2., 291. став 2. и 295. став 3. овог законика наступила смрт једног или више лица.

Супротно наводима захтева за заштиту законитости радње окривљеног описане у изреци правоснажне пресуде садрже сва битна обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. КЗ, јер је изреком правоснажне пресуде утврђено да је окривљени, непридржавајући се саобраћајних прописа... и то конкретно одредбе члана 42. став 1. ЗОБС-а угрозио јавни саобраћај и довео у опасност живот и тело људи ..., услед чега је код оштећене ББ наступила тешка телесна повреда опасна по живот од које је касније преминула...

У конкретном случају не ради се о прекршају из члана 42. став 1. ЗОБС-а (уствари прекршају из члана 332. став 1. тачка 7) ЗОБС-а којим је прописано да ће се новчаном казном у износу од 10.000 до 20.000 динара казнити за прекршај лице које поступи супротно одредбама члана 42. став 1.) како се то тврди захтевом за заштиту законитости, јер је за постојање овог прекршаја довољно поступање супротно одредби члана 42. став 1. ЗОБС-а, без наступања последице која би била у узрочној вези са кршењем наведене норме, већ о кривичном делу јер је последица у виду угрожавања јавног саобраћаја која је довела до смрти оштећене у директној узрочној вези са поступањем окривљеног супротно одредби члана 42. став 1. ЗОБС-а, а што је и суштинска разлика између прекршаја и кривичног дела, па су стога супротни наводи браниоца окривљеног којима се указује на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП оцењени као неосновани.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвокат Биљане Дражевић, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

**Записничар-саветник,
Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић